

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดประเภทของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต
ที่สามารถขอรับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ

พ.ศ.

หลักการ

กำหนดประเภทของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่สามารถขอรับ
ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๖๐/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้
ใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะเป็นไปตามประเภทของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลง
ชั่วคราวอนุญาตตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำนึงถึงสภาพที่ตั้ง ขนาดของอากาศยานที่ใช้
ขึ้นลง จำนวนผู้โดยสารที่ใช้บริการ และประเภทการบิน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่าง
กฎกระทรวง
กำหนดประเภทของสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต
ที่สามารถขอรับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ (๕) และมาตรา ๖๐/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“เที่ยวบินพาณิชย์” หมายความว่า เที่ยวบินขนส่งคนโดยสาร สัมภาระหรือสิ่งของ หรือสินค้าเพื่อจำหน่ายเป็นทางการค้า

“การบินทั่วไป” หมายความว่า การบินอื่นที่ไม่ใช่เที่ยวบินพาณิชย์ เช่น การบินสำรวจ การบินโฆษณา และการบินชมภูมิประเทศ เป็นต้น

ข้อ ๓ สนามบินอนุญาตและที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตที่สามารถขอรับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ แบ่งได้ ดังนี้

(๑) สนามบินอนุญาต แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(ก) สนามบินพาณิชย์ ได้แก่ สนามบินอนุญาตที่มีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับเที่ยวบินพาณิชย์ซึ่งสามารถรองรับคนโดยสารมากกว่า ๒,๕๐๐ คนต่อปี หรืออากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตามที่ระบุไว้ในคู่มือการบินเกินกว่า ๕,๗๐๐ กิโลกรัม

(ข) สนามบินที่รองรับการบินทั่วไป ได้แก่ สนามบินอนุญาตที่มีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับการบินทั่วไป หรือรองรับเที่ยวบินพาณิชย์ซึ่งมีคนโดยสารไม่เกิน ๒,๕๐๐ คนต่อปี หรืออากาศยานซึ่งมีมวลวิ่งขึ้นสูงสุดตามที่ระบุไว้ในคู่มือการบินไม่เกิน ๕,๗๐๐ กิโลกรัม

(๒) ที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาต ได้แก่ ที่ขึ้นลงชั่วคราวที่สามารถรองรับอากาศยาน
ซึ่งมีมวลวิ่งสูงสุดตามที่ระบุไว้ในคู่มือการบินเกินกว่า ๕,๗๐๐ กิโลกรัม

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

